

[BARCZANY *ai*

A pl subst barczan(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Przymiotnik od „barka”; należący do barki: Tedy drabi odliekli powrozy bárczáne/ y dáli iey odpásć. BudBib Act 27/32 (Linde).

ZZie